

stændig væk, for så er der en større sandsynlighed for fornyet recidivitet.

Så når vi kommer ind til kernen af målene, det, som kriminalforsorgen arbejder med, så tror jeg, at vi kan finde hinanden. Men det er ikke ensbetydende med, når der bliver misbrug, at man så ikke skal reagere konsekvent. Jeg har jo selv reageret over for det forhold, at en fange under udgang misbrugte det og tog til Finland og jo lavede det helt uforståelige, men også utilgivelige, at slå to politifolk ihjel. Her har vi strammet op i forhold til, at hvor politimesteren ikke kan indstille en udgangstilladelse, får man en procedure, der gør, at man ikke bare behandler den på et lavt niveau i kriminalforsorgen, men at man vender tilbage til den fængselsinspektør, som har indstillet det, beder fængselsinspektøren om at vurdere, om fængselsinspektøren vil holde fast i den indstilling, på trods af at politimesteren ikke kan imødekomme indstillingen. Hvis fængselsinspektøren på trods af det fortsat vil holde fast i beslutningen, må denne så træffes på højeste niveau i direktoratet.

Jeg mener også med hensyn til de disciplinære straffe, der er forbundet med brud på det her, at man bliver nødt til at anerkende, at dem, det rammer, nemlig de indsatte, der er misbrugere, fratages de muligheder, der er under afsoning, og det opfattes som en meget, meget alvorlig straf. Det, at man ved at gå fra et åbent fængsel og til at komme til at afsone resten af sin tid i et lukket fængsel, er jo noget, der har en meget, meget indgribende karakter.

Alle, der har besøgt et åbent fængsel, ved, at det jo er ganske enkelt at forlade et åbent fængsel. Men grunden til, at størstedelen af de indsatte heldigvis bliver, er jo, at de ved, at der er disciplinære straffe forbundet med at forlade fængslet. De, der forlader de lukkede fængsler, er jo heldigvis et lille antal. Men det er et problem; det medgiver jeg.

Jeg kan oplyse, som jeg også har gjort i et skriftligt svar til Folketinget i går, at i indeværende år frem til den 30. september 1998 har vi haft seks undvigelses over muren, og det er fra de lukkede fængsler, og vi har fra de 39 arresthuse, vi har, i samme periode haft 34 undvigelses, altså 6 over muren for de lukkede og 34 fra arresthusene. Det er et for stort antal; og det er baggrunden. Det har direktoratet også selv reageret på, og man har sat et arbejde i gang, der skal udrede, om der er fysiske forhold, man kan

forbedre, sådan at man kan undgå de her undvigelses.

Så der er en større opmærksomhed også på det sikkerhedsmæssige i kriminalforsorgen i dag, på det fysiske i at forhindre folk i at kunne rømme fra fængslet.

Når det drejer sig om behandling, så har mange påpeget narkomanproblemet. Ud af det belæg, vi har på 3.500 indsatte, er 36 pct. af dem narkomaner, og når man ser på hele belægget, når man ser på de lukkede fængsler, så er antallet af narkomaner oppe på 50 pct. Og det er vores svøbe. Det er samfundets svøbe. Det er til gengæld også kriminalforsorgens svøbe.

Og her er vejen frem de mange initiativer, som jeg er glad for at ordførerne har anerkendt i dag at vi har taget. Vi har jo også gjort det langt hen ad vejen i fællesskab. Og det vil vi forhåbentlig også kunne gøre i forbindelse med en aftale for de kommende år.

Jeg kan sige, at i øjeblikket har vi det problem for Kongens Ø, at vi har venteliste for at kunne komme ind i behandlingsprogrammet på Kongens Ø, og det er baggrunden for, at jeg mener, at vi skal lave yderligere en afdeling, som Kongens Ø skal være involveret i i 1999.

Altså, for mit eget vedkommende er jeg fuld af fortrosthed efter de tilkendegivelser, der er kommet fra en række ordførere i dag.

Hvis vi nedtoner den ideologiske fane lidt, så tror jeg, at vi kan nå hinanden også i at lave praktiske løsninger for kriminalforsorgen i de kommende år.

Tom Behnke (FP):

Jeg vil gerne tage imod justitsministerens udstrakte hånd, at vi lægger ideologien på hylden og prøver at finde nogle praktiske løsninger. Og i det omfang vi gør det, så gør ministeren det formentlig også. Så derfor har jeg nogle forslag til ministeren.

Se, ministeren har jo et problem, men det har Folketinget sådan set også, med at kapaciteten i fængslerne måske ikke helt passer til det behov, der er, og at i hvert fald har bygningsmassen ikke den kvalitet, man kunne ønske sig. Og hvad gør vi så ved det? Skal der bygges nye fængsler? Skal man renovere de eksisterende? Eller skal vi gøre noget helt andet? Og her har jeg nogle forslag til ministeren.

Hvis vi nu punkt ét går ind og siger, at fremover kan det ikke lade sig gøre at afsone en bøde. Bødestraf kan ikke forvandles til afsoning. Så får vi nogle ledige pladser dér.